

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1240/2011**z dnia 30 listopada 2011 r.****ustanawiające nadzwyczajne środki w odniesieniu do udostępniania cukru pozakwotowego i izoglukozy pozakwotowej na rynku Unii z zastosowaniem obniżonej opłaty za przekroczenie kwoty krajowej w roku gospodarczym 2011/2012**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 64 ust. 2 i art. 187 w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ceny cukru na rynku światowym od kilku miesięcy utrzymują się na poziomie zbliżonym do unijnych cen na rynku wewnętrznym lub nawet powyżej tego poziomu. Prognozy dotyczące cen na rynku światowym, opierające się na rynkach kontraktów terminowych w Nowym Jorku i Londynie wskazują ponadto dla marca, maja i lipca 2012 r. stały wysoki poziom cen cukru na rynku światowym. Przewiduje się zatem, że przywozy z państw trzecich korzystających z określonych umów preferencyjnych wzrosną jedynie umiarkowanie w ciągu roku gospodarczego 2011/2012.
- (2) Prognozowany bilans sytuacji na rynku cukru w Unii w roku gospodarczym 2011/2012 wykazuje deficyt w wysokości 700 000 ton między ilością wykorzystywaną a ilością, która powinna być dostępna. Wynikający z tego niski poziom końcowych zapasów grozi zakłóceniem podaży cukru na rynku Unii i prowadzi do wzrostu cen na unijnym rynku wewnętrznym cukru.
- (3) Z drugiej strony, z powodu dobrych zbiorów w niektórych częściach Unii produkcja cukru przekroczyła kwotę określoną w art. 56 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 o blisko 5 mln ton. Biorąc pod uwagę szacunki dotyczące zobowiązań umownych producentów cukru w odniesieniu do niektórych zastosowań przemysłowych przewidzianych w art. 62 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz zobowiązań wywozowych na rok 2011/2012 dotyczących cukru pozakwotowego, nadal będą dostępne znaczące ilości cukru pozakwotowego w wysokości około 1 000 000 ton. Część tego cukru mogłaby zostać udostępniona na rynku cukru w Unii w celu częściowego zaspokojenia popytu oraz uniknięcia nadmiernego wzrostu cen.
- (4) Artykuł 187 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 upoważnia Komisję do podjęcia koniecznych środków w odniesieniu do danego sektora, jeżeli notowania cen lub ceny na rynku światowym cukru osiągają poziom, który zakłóca lub grozi zakłóceniem podaży na rynku Unii. W tym kontekście możliwe środki nie są ograniczone do wyraźnie wymienionego środka polegającego na zawieszeniu całości lub części przywozowych należności celnych.
- (5) W roku gospodarczym 2010/2011 w niektórych okresach czasu cena cukru na rynku światowym znajdowała się na poziomie zbliżonym do średniej ceny notowanej na rynku unijnym lub nawet powyżej tego poziomu. W tym kontekście oraz uwzględniając koszty transportu i opóźnienia związane z przywozem, sam tylko instrument obniżania ceł przywozowych może nie wystarczyć, by zaspokoić niedobór cukru kwotowego oraz przeciwdziałać presji na wzrost cen na rynku UE.
- (6) Artykuł 64 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 upoważnia Komisję do ustalania wysokości opłaty za przekroczenie kwoty krajowej pozakwotowej produkcji cukru i izoglukozy na dostatecznie wysokim poziomie, tak aby uniknąć gromadzenia nadwyżek. W art. 3 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 967/2006 z dnia 29 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do pozakwotowej produkcji cukru ⁽²⁾ wspomnianą opłatę ustalono na 500 EUR za tonę.
- (7) Utrzymująca się niska podaż cukru na rynku wewnętrznym w roku gospodarczym 2011/2012 może umożliwić sprzedaż 400 000 ton cukru pozakwotowego na rynku wewnętrznym. Ponieważ niedobór podaży jest mniej poważny niż w roku gospodarczym 2010/2011 oraz środek podejmowany jest na wcześniejszym etapie w porównaniu z rokiem gospodarczym 2010/2011, pomimo wciąż istniejących wątpliwości co do dokładnych ilości dostępnych na rynku UE, właściwe jest ustalenie obniżonej opłaty, tak aby uniknąć ryzyka gromadzenia nadwyżek. Dla tej ograniczonej ilości pozakwotowej produkcji cukru należy ustalić obniżoną opłatę za przekroczenie kwoty krajowej w wysokości wynoszącej za tonę różnicę pomiędzy najnowszą publicznie dostępną średnią ceną unijną a ceną na rynku światowym.
- (8) Ponieważ rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 ustala kwoty zarówno dla cukru, jak i dla izoglukozy, podobny środek powinien mieć zastosowanie do odpowiedniej ilości pozakwotowej produkcji izoglukozy, ponieważ produkt ten jest w pewnym stopniu komercyjnym zamiennikiem cukru.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2006, s. 22.

- (9) Z tego powodu, jak również w celu zwiększenia podaży producenci cukru i izoglukozy powinni zwrócić się do właściwych organów państw członkowskich o wydanie świadectw zezwalających im na sprzedaż na rynku Unii pewnych ilości pozakwotowej produkcji cukru objętej obniżoną opłatą za przekroczenie kwoty krajowej.
- (10) Ważność świadectw powinna być ograniczona w czasie w celu zachęcenia do szybkiej poprawy sytuacji w zakresie podaży.
- (11) Ustalenie górnych granic dla ilości, o które mogą się ubiegać poszczególni producenci w jednym okresie składania wniosków, i ograniczenie wydawania świadectw wyłącznie do produktów wyprodukowanych przez wnioskodawcę powinno zapobiec działaniom spekulacyjnym w ramach systemu ustanowionego w niniejszym rozporządzeniu.
- (12) Przy składaniu wniosków producenci cukru powinni zobowiązać się do zapłaty ceny minimalnej buraków cukrowych za buraki potrzebne do wyprodukowania ilości cukru, w odniesieniu do której składają oni wnioski. Należy również określić minimalne wymogi kwalifikacyjne stosowane w odniesieniu do wniosków.
- (13) Właściwe organy państw członkowskich powinny powiadomić Komisję o otrzymanych wnioskach. Aby uprościć i ujednoczyć wspomniane powiadomienia, należy udostępnić odpowiednie wzory.
- (14) Komisja powinna zapewnić wydawanie świadectw wyłącznie w ramach limitów ilościowych ustalonych w niniejszym rozporządzeniu. Dlatego też, w razie potrzeby, Komisja powinna ustalić współczynnik przydziału mający zastosowanie do otrzymanych wniosków.
- (15) Państwa członkowskie powinny niezwłocznie powiadomić wnioskodawców, czy ilości, w odniesieniu do których składali wnioski, zostały w całości lub w części przyznane.
- (16) Obniżona opłata za przekroczenie kwoty krajowej powinna zostać zapłacona po przyjęciu wniosku i przed wydaniem świadectwa.
- (17) Właściwe organy powinny powiadomić Komisję o ilościach, w odniesieniu do których wydano świadectwa umożliwiające obniżenie opłaty za przekroczenie kwoty krajowej. W tym celu Komisja powinna udostępnić odpowiednie wzory.
- (18) Ilości cukru udostępnione na rynku unijnym w ilościach przekraczających ilości przewidziane w świadectwach wydanych na mocy niniejszego rozporządzenia powinny podlegać opłacie za przekroczenie kwoty krajowej, o której mowa w art. 64 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. W związku z tym należy dopilnować, aby każdy wnioskodawca niespełniający swojego zobowiązania do udostępniania na rynku unijnym ilości objętej przyznanym mu świadectwem również zapłacił kwotę 500 EUR za tonę. To spójne podejście ma na celu zapobieganie przypadkom nadużywania mechanizmu wprowadzonego przez niniejsze rozporządzenie.
- (19) W celu ustalenia średnich cen cukru kwotowego i pozakwotowego na rynku unijnym zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 952/2006 z dnia 29 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do zarządzania rynkiem wewnętrznym cukru oraz systemu kwot⁽¹⁾ cukier objęty świadectwami wydawanymi na mocy niniejszego rozporządzenia powinien być traktowany jak cukier kwotowy.
- (20) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Tymczasowe obniżenie opłaty za przekroczenie kwoty krajowej

W drodze odstępstwa od art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 967/2006 opłatę za przekroczenie kwoty krajowej ustala się na poziomie 85 EUR za tonę dla maksymalnej ilości 400 000 ton cukru w ekwiwalencie cukru białego i 21 000 ton izoglukozy w suchej masie, wyprodukowanych w ilościach przekraczających kwotę określoną w załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 i udostępnionych na rynku Unii Europejskiej w roku gospodarczym 2011/2012. Obniżona opłata za przekroczenie kwoty krajowej płacona jest po przyjęciu wniosku, o którym mowa w art. 2, i przed wydaniem świadectwa, o którym mowa w art. 6.

Artykuł 2

Wnioski o wydanie świadectw

1. W celu skorzystania z warunków określonych w art. 1 producenci cukru i izoglukozy powinni wystąpić o wydanie świadectw.

2. Wnioskodawcami mogą być wyłącznie przedsiębiorstwa produkujące cukier buraczany i trzcinowy lub izoglukozę, które zostały zatwierdzone zgodnie z art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 i którym przydzielono kwoty produkcyjne na rok gospodarczy 2011/2012 zgodnie z art. 56 wspomnianego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 39.

3. W danym okresie składania wniosków każdy wnioskodawca może złożyć nie więcej niż jeden wniosek w odniesieniu do cukru i jeden w odniesieniu do izoglukozy.

4. Wnioski o wydanie świadectw przedsiębiorstwa przesyłają faksem lub pocztą elektroniczną do właściwego organu w państwie członkowskim, w którym zostały zatwierdzone. Właściwe organy państw członkowskich mogą wymagać, aby wnioski składane drogą elektroniczną były opatrzone zaawansowanym podpisem elektronicznym w rozumieniu dyrektywy 1999/93/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.

5. Aby być uznane za dopuszczalne, wnioski muszą spełnić następujące warunki:

a) wniosek zawiera następujące informacje:

(i) nazwę/imię i nazwisko, adres oraz numer VAT wnioskodawcy; oraz

(ii) ilości, których dotyczy wnioski, wyrażone w tonach ekwiwalentu cukru białego i tonach izoglukozy w suchej masie, bez miejsc po przecinku;

b) ilości, których dotyczy wniosek w danym okresie składania wniosków, wyrażone w tonach ekwiwalentu cukru białego i tonach izoglukozy w suchej masie nie mogą przekroczyć 50 000 ton w przypadku cukru i 2 500 ton w przypadku izoglukozy;

c) jeżeli wniosek dotyczy cukru, wnioskodawca powinien zobowiązać się do zapłaty ceny minimalnej buraków cukrowych określonej w art. 49 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, w odniesieniu do ilości cukru objętego świadectwami wydanymi zgodnie z art. 6 niniejszego rozporządzenia;

d) wniosek musi być sporządzony w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym został on złożony;

e) wniosek zawiera odniesienie do niniejszego rozporządzenia oraz ostateczny termin składania wniosków dla okresu składania wniosków;

f) wnioskodawca nie wprowadza żadnych dodatkowych warunków oprócz tych ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.

6. Wnioski złożone niezgodnie z ust. 1–5 nie będą przyjmowane.

7. Wniosek nie może zostać wycofany lub zmieniony po jego złożeniu, nawet wtedy gdy ilość, której dotyczy wniosek, zostanie przyznana jedynie częściowo.

Artykuł 3

Składanie wniosków

1. Pierwszy okres składania wniosków upływa dnia 7 grudnia 2011 r. o godzinie 12.00 w południe czasu obowiązującego w Brukseli.

2. Okresy składania wniosków w ramach drugiego i kolejnych okresów składania wniosków rozpoczynają się w pierwszym dniu roboczym po upływie poprzedzającego okresu. Upływają one dnia 14 grudnia 2011 r., 11 stycznia 2012 r., 25 stycznia 2012 r., 1 lutego 2012 r., 15 lutego 2012 r., 6 czerwca 2012 r., 27 czerwca 2012 r. i 11 lipca 2012 r., o godzinie 12.00 w południe czasu obowiązującego w Brukseli.

3. Komisja może zawiesić składanie wniosków w odniesieniu do jednego lub kilku okresów składania wniosków.

Artykuł 4

Przekazywanie wniosków przez państwa członkowskie

1. W oparciu o warunki ustanowione w art. 2 właściwe organy państw członkowskich podejmują decyzje w sprawie dopuszczalności wniosków. Jeśli właściwe organy zdecydują, że wniosek nie jest dopuszczalny, niezwłocznie informują o tym wnioskodawcę.

2. Właściwy organ powiadamia Komisję najpóźniej w piątek, faksem lub pocztą elektroniczną, o dopuszczalnych wnioskach, które zostały złożone w poprzednim okresie składania wniosków. Powiadomienie nie zawiera danych, o których mowa w art. 2 ust. 5 lit. a) ppkt (i). Państwa członkowskie, które nie otrzymały żadnych wniosków, ale posiadają kwotę cukru lub izoglukozy przyznaną im w roku gospodarczym 2011/2012, przesyłają również Komisji w tym samym terminie powiadomienia ze wzmianką „0”.

3. Formę i treść powiadomień określa się na podstawie wzorów udostępnionych państwu członkowskim przez Komisję.

Artykuł 5

Przekroczenie limitów

Jeżeli informacje przekazane przez właściwe organy państw członkowskich zgodnie z art. 4 ust. 2 wskazują, że wnioskowane ilości przekraczają limity określone w art. 1, Komisja:

a) ustala współczynnik przydziału mający zastosowanie do ilości objętych każdym zgłoszonym wnioskiem o przyznanie świadectwa;

⁽¹⁾ Dz.U. L 13 z 19.1.2000, s. 12.

b) odrzuca wnioski, które jeszcze nie zostały zgłoszone;

Artykuł 10

c) zamyka okres składania wniosków.

Monitorowanie

Artykuł 6

Wydawanie świadectw

1. Bez uszczerbku dla art. 5 dziesiątego dnia roboczego następującego po tygodniu, w którym zakończył się okres składania wniosków, właściwy organ wydaje świadectwa dla wniosków zgłoszonych Komisji, zgodnie z art. 4 ust. 2, w danych okresie składania wniosków.

2. W każdy poniedziałek państwa członkowskie powiadamiają Komisję o ilościach cukru i/lub izoglukozy, dla których wydały świadectwa w poprzednim tygodniu.

3. Wzór świadectwa określony jest w załączniku.

Artykuł 7

Ważność świadectw

Świadectwa są ważne do końca drugiego miesiąca następującego po miesiącu ich wydania.

Artykuł 8

Zbywalność świadectw

Ani prawa, ani obowiązki wynikające ze świadectw nie mogą być przenoszone.

Artykuł 9

Raportowanie cen

Do celów art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 952/2006 ilości sprzedanego cukru, objętego świadectwami wydanymi zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, uważane są za cukier kwotowy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2011 r.

1. Wnioskodawcy dodają do swoich miesięcznych powiadomień przewidzianych w art. 21 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 952/2006 ilości, na które otrzymali świadectwa zgodnie z art. 6 niniejszego rozporządzenia.

2. Przed dniem 31 października 2012 r. każdy posiadacz świadectwa wydanego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem przedstawia właściwym organom państwa członkowskiego dowód, że wszystkie ilości objęte posiadanym przez niego świadectwem zostały udostępnione na rynku unijnym. Każda tona objęta świadectwem, która nie została udostępniona na rynku Unii z przyczyn innych niż siła wyższa, podlega opłacie w wysokości 415 EUR za tonę.

3. Państwa członkowskie informują Komisję o ilościach, które nie zostały udostępnione na rynku Unii.

4. Państwa członkowskie obliczają i powiadamiają Komisję o różnicy między całkowitą ilością cukru i izoglukozy wyprodukowaną przez każdego producenta w ilości przekraczającej kwotę oraz o ilościach, które zostały wyeliminowane przez producentów zgodnie z art. 4 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 967/2006. Jeśli pozostałe ilości cukru pozakwotowego lub izoglukozy pozakwotowej posiadane przez danego producenta są mniejsze niż ilości, w odniesieniu do których producent otrzymał świadectwa zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, dany producent płaci kwotę w wysokości 500 EUR za tonę tej różnicy.

Artykuł 11

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie traci moc dnia 31 grudnia 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wzór świadectwa, o którym mowa w art. 7 ust. 3

ŚWIADECTWO

upoważniające, w odniesieniu do roku gospodarczego 2011/2012, do obniżenia opłaty przewidzianej w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 967/2006

Państwo członkowskie:

Posiadacz kwoty:

Produkt	
Wnioskowane ilości:	
Ilości objęte wydanym świadectwem:	
Zapłacone opłaty (EUR/t):	85 EUR/tona

Na rok gospodarczy 2011/2012 opłata, o której mowa w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 967/2006, nie ma zastosowania do ilości objętych niniejszym świadectwem, z zastrzeżeniem zgodności z zasadami określonymi w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 1240/2011 r., w szczególności w art. 2 ust. 5 lit. c).

Podpis właściwego organu państwa członkowskiego

Data wystawienia

Niniejsze świadectwo jest ważne do końca drugiego miesiąca następującego po dacie jego wydania.
